

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1555/2022
30.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Татјана Влаховић Коврлија, адвокат из ..., против туженог Града Пирота, кога заступа Правобранилаштво Града Пирота, ради накнаде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3023/2020 од 12.10.2021. године, у седници већа одржаној 30.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3023/2020 од 12.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3023/2020 од 12.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту П 7/2020 од 16.10.2020. године, исправљеном решењима истог суда П 7/2020 од 06.12.2021. године и П 7/2020 од 18.01.2022. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за фактички експроприсану непокретност кп.бр. .. (грешком наведено ..), уписану у ЛН.бр .. КО ..., њиву друге класе, површине 1314 м², исплати износ од 3.403.260,00 динара, са законском затезном каматом од дана вештачења 06.10.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, тужбени захтев за веће потраживање од досуђеног па до траженог износа од 6.149.520,00 динара, односно за износ од 2.746.260,00 динара, као и за исплату законске затезне камате на тражени износ накнаде за период од подношења тужбе па до дана вештачења 06.10.2020. године је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкове парничног поступка исплати износ од 235.494,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3023/2020 од 12.10.2021, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због повреде поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата новчаног износа на име накнаде за експроприсану непокретност, која је била у својини тужиоца. На утврђено чињенично стање, нижестепени судови су, у побијаном делу одлуке, одбили тужбени захтев, уз примену материјалног права које не одступа од примене права израженог у одлукама Врховног касационог суда, заснованих на чињеничном стању као у овој правној ствари. Имајући ово и виду, као и да уз ревизију нису достављене правноснажне судске одлуке које би упућивале на супротан закључак (којима је одлучено на другачији начин), произилази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.07.2019. године, а вредност побијаног дела потраживања је 2.746.260,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра, Врховни касациони суд је нашао ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**